

6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' Ματθαίου (Χαναanaίας).

Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (†100). Ἰουλιανοῦ Ἀναργύρου καὶ μάρτυρος, Φωτίου ΚΠόλεως τοῦ μεγάλου (†891). Βαρσανουφίου καὶ Ἰωάννου τῶν ὁσίων.

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Ἦχος πλ.δ'. Ἐωθινὸν ια'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ.δ' Γα ρ

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

 ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

 Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

 ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

 Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ᾠχος πλδ Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
 κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ
 θ ε ρ ω σ η σ τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι σ η
 μ ω ν Κυ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

ᾠχος πρ Πα φ

Χ α ι ρ ε κ ε χ α ρ ι τ ω μ ε ν η Θε ο το κε Πα ρ θε
 νε εκ σ θ γ α ρ α ν ε τ ε ι λ ε ν ο η λ ι ο σ τ η σ δι και
 ο σ υ ν η σ Χ ρ ι σ ο σ ο Θε ο σ η μ ω ν φω τι ζ ω ν τ η σ
 εν σκο τει ευ φ ρ αι αι ν θ και συ π ρ ε σ β υ τ α δι και
 ε δε ξ α α μ ε ν ο σ εν α γ κ α λ ι σ τ ο ν ε λ ε υ θ ε ρ ω
 τ η ν τ ω ν ψ υ χ ω ν η μ ω ν χα ρ ι ζ ο μ ε ν ο ν η μ ι ν και τ η ν
 α ν α σ τ α α σ ι ι ι ι ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

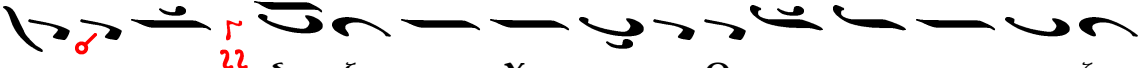

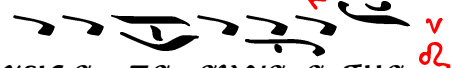
Ἦχος πλ. Γα ρ

Ανεστησεκ νε κρωνη ζω η των α α παν των
και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
σα σθε των δα κρωντοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι
σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη
Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

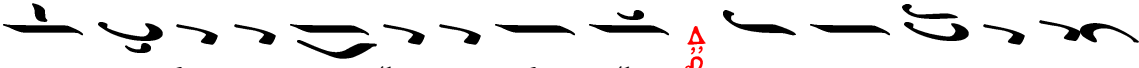

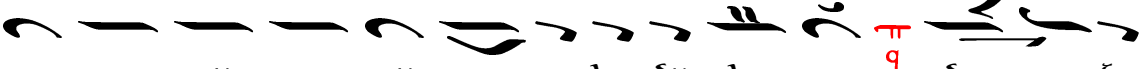

Ἦχος πλ. Νη ρ

Ανα στα ας εκ του τα αφουως α λη θως ταις
ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ υ
ξαι την ε γερσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο μαι
ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν τω τα
φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε τα
ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω μα
τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε βο

 η η σε ²² δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω ζεις

 απ αντας Σω ω τηρ η η μων ²² του Πα τρος γαρ υ πα αρ

 χεις α πα αυ γα α σμα ²²

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

E ν τω να ω προ ση νεχθης η ζω η των α πα α

 ντων ²² δι ε με νη πι α σας υ πο νο ο μον ε γε νθ ⁹

 ο πα λαι χα ρα ξας εν πλα ξι ²² τον νο μον εν τω

 ο ρει τω Σι να ⁹ ι να παν τας α πα λ λα α ξης ²²

 εκ της τθ νο μθ πα α λαι δε λει ας ⁹ δο ο ξα

 τη ευσπλα γνι α σθ Σω τηρ ²² δο ο ξα τη βα α σι λει

 α σθ ²² δο ξα τη οι κο νο μι α σθ μο νε φι λα αν

 θρω ω πε ⁹

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος $\frac{11}{22}$ Γα ρ

A ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι

 σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ

λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε
 με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις
 μα θη ταις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νεστης η
 ζω η των α πα αντων και δι ε λυ θη τα δε σμα του
 θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι
 Δόξα

T α μ ρα της τα φησαι Γυ ναι κες κο ο μι σα
 α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η κου ου
 ον παν σα σθε των δα κρου ων και αν τι λυ πης χα ραν
 κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο τι α
 νε στη χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας
 σωσαι ως θε ος το γε νος των α αν θρω πων
 Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

E ν τω να ω προ ση νε χθης τα ει θι σμε να πλη
 ρων ο Ποι η της και Δε σπο της και ο τ̣ε νο μ̣ε
 δο τηρ και α γκα λαις Συ με ων ευ δο κι α τη ση βα

στα χθη ναι εν σαρκι ο τοις πασι φοβερος και πα
σαν κτι ι σιν συ νεχων η νε σχο μο νε οι κτι ιο μον
το φως σε πασιν απο καλυψαση μιν

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ϛ Κε ρ

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σε

Των Αγγελων ο δη ημος κατεπλα αγη
ο ρων σε εν νεκροις λογιθεντα τθ θανα α
τθ δε Σωωτερ την ισχυυν κα θε λο ον τα και συν
ε αυτω τον Αδαμ εγειραν τα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαν τα

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σε

Τιτα μυσυμπαθως τοις δακρυσι ω μαθη
τραι κιο να τε ο αζραπτων εν τω τα φω Α
γγελος προσεφθεγγε το ταις μυροφοροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μν υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^u₉

Π ρο σκυ νθ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ υ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^u₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^u₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^u₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^u₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^v ₂₂ A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοιο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ _u ^q

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πλ' Βη ρ

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει

^ρ ρα ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν

σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον ^v _{δ2}

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη

πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος

^ρ αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων ^v _{δ2}

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

^Δ _{δ2} τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω ^χ

νων α μην ^v_{δλ}

A γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ
το ο και τω λο γω ^v_{δλ}

Ἀντίφωνον Β'

H καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω
τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σου ου πα νοι κτιο μον ^v_{δλ}

E πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει
και κο λα σει ^v_{δλ}

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι ^Δ_{δλ} και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων αι ω

νων α μην ^v_{δλ}

A γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν

ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο ναρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρης με α
πο των εν θεν δε

Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε
ρα των βε βι ω με νων

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω
νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να
ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να ρχος εξ ου ε
φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμ ψαν

Ἀντίφωνον Δ'

I δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα
τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε
πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γορ
κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φορ ο ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το γαρ
ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον
κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ων α
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α α
αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

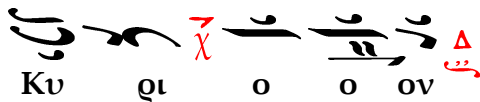
Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἄρνια μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεῖς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστίν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τίς; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω

θησ εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κρινεσθαι

σε

Iδου γαρ ανομιαις ουκ εληφθην και εν α

μαρτιαις εκισσησεν με η μητηρ μου

Iδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α

δηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ς

Iδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α

θηθειαν ηγαπησας τα αδηλα

και αιτα κρυφια της σοφιας σου

εδηλωσας τα αδηλωσας τα α

α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

Eις πολλα εετη δεσποτα

χ ς

Pαντι εμεσωπω και θαρισθη η σο

μαι ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι ^ε

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να ^ε

A πο σρεψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη ^Δ και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον ^ε

K αρ δι αν καθα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη ^ε

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ σα ^Δ και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα ^Δ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με ^ε

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος ος ^Δ και α σε
βεις ε πι σε ε πιστρεψσ ^εσι

Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μα την
δι και ο συ νησ ^εσ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το
στο μα μα α να γ γε λει την αι νε σιν ος ^ε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^ε

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ
την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καν τω μα τα

T ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

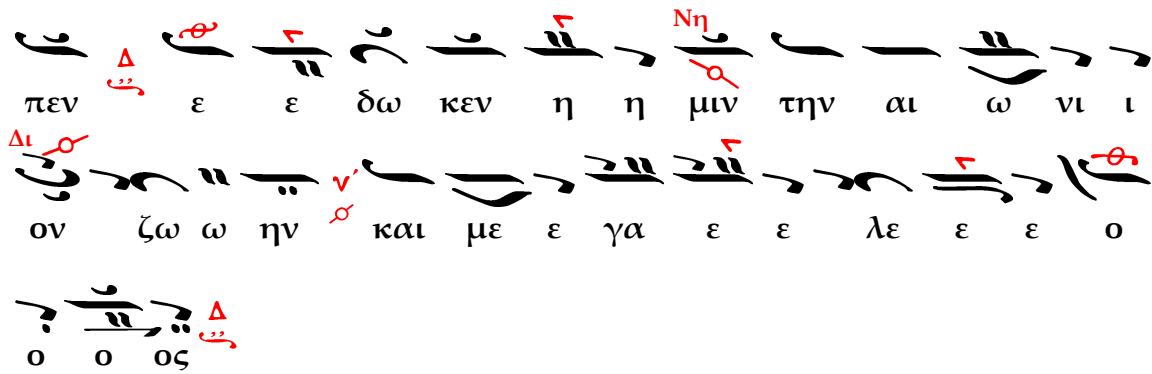
Ἦχος Δι - Ϟ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μδ

Α να στας ο Ι η σς α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἄμην.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναίξιν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Χριστὸν γεγηθὼς Πρέσβυς ἀγκαλιζεται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ

δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Δόξα.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεῶν τῷ γήρα, ἀνειμέναι καὶ κνήμαι, παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυβόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν, σὺν Ἄσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Καὶ νῦν.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆι γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Καὶ τῆς ἐορτῆς. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιοθῶτων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, Πρωτότοκος νήπιος Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Δόξα.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, Πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Καὶ νῦν.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι σ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιαζειδιεμεο Παλαιος των ημε
ρων καθαρσιων κοι οινω νει ο καθαρωτατος Θε
ος ινα την σαρκα πιστωση με την εκ Παρθεεε
ν και ταυτα Συμεων μυστα γω γω μεενος
επεγνω τον αυτον Θεον φανε εντασαρκι και
ως ζωην ησπαζε το και χαι αιρων πρεσβυτικως
α νεκραυγααζεν απο ολυσο ο ον μεσε
γα αρκατει ειειδον την ζωην των απαα
α αντων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεώτας ἠγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐα χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, ἐπισκόπου Σμύρνης, μαθητοῦ τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχ. Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θυηπόλος,
Ἄγρουπνός ἐστι, καὶ θανῶν, ποιμνης φύλαξ.

Ἄγλαδὸν ἠελίοιο φάος λίπε Βουκόλος ἕκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἀναργύρου ἱατροῦ καὶ μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ τῆς Συρίας.

Στίχ. Χριστὸς τέτρηται χεῖρας ἡλίοις καὶ πόδας,
Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Φαύστης, Εὐίλασίου καὶ Μαξίμου.

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος,
Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ τηγάνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ἰσαποστόλου Φωτίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ, προστάτου τῶν ἐν Ἑλλάδι θεολογικῶν σχολῶν, ὡς καὶ τῆς ἱεραῆς συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στίχ. Θνήσκων Φώτιος, οὐ ταράττομαι, λέγει,
Πρὸς τὴν τελευτὴν ὦν προητοιμασμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Δωροθέας καὶ Θεοφίλου.

Στίχ. Δῶρα παραδείσια ἡ Δωροθέα,
Ῥόδα παρέχει καὶ πίστιν Θεοφίλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Φαύστου, Σιλουανοῦ καὶ Βασιλείου, τῶν τιμωμένων ἐν τοῖς Δαρείου Κωνσταντινου-

πόλεως.

Στίχ. Τριῶν συνάθλων ἐν δια̅ ξίφους τέλους,

Οὐ τὸν Θεὸν φρονοῦσιν ἐν τε καὶ τρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, θαυμασίου ἀσκητοῦ ἐν Συρία.

Στίχ. Ἰάκωβος ἤσκησε γνώμη ἀνδρεία,

Καὶ χάριτος τέτευχε πολλῆς Θεόθεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὀσίων πατέρων ἡμῶν Βαρσανουφίου τοῦ μεγάλου καὶ Ἰωάννου τοῦ προφήτου, διαλαμψάντων δι' ἀσκήσεως καὶ διδασκαλίας ἐν τῇ ἐν Γάζῃ μονῇ τοῦ ἀββᾶ Σερίδου.

Στίχ. Ἐκ γῆς συνέστη σῶμα Βαρσανουφίου,

Καὶ γῆν ὑπῆλθε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.

Δίκαιόν ἐστιν, ὦ Ἰωάννη, ἅμα,

Τάττειν σε ὧδε τῷ φίλῳ διδασκάλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Λυκοπολίτου.

Στίχ. Τὸν ἐν Λυκῷ δὲ τοῦ Ἰωάννην θέμις,

Τάττειν ὅτι μὴ ὧδ' Ἰωάννη ἅμα;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βαάστου, ἐπισκόπου Ἄρας ἐν Γαλλία.

Στίχ. Προπατορικῆς ἀραῖς Βαάστ διώκτης,

Πέφυκεν Ἄρας ποιμεναρχήσας θείως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀμάνδου, φωτιστοῦ τῆς Βελγικῆς, ἐπισκόπου γενομένου τοῦ Μάαστριχτ ἐν Ὀλλανδία.

Στίχ. Ἀμάνδος φλεγόμενος Χριστοῦ ἀγάπῃ,

Θεοφλέκτους ἔδειξεν πρώην ἀπίστους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ ἐν Ἰκαλθῷ τῆς Γεωργίας.

Στίχ. Ἦρεν ὁ Ἀρσένιος σταυρὸν Κυρίου,

Ἐν τῇ Ἰκαλθῷ, ἀσκητικῶς βίωσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Σικελοῦ, ἔτι δὲ καὶ Χριστοφόρου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Μακαρίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Σάββας Σικελὸς σὺν πατρὶ Χριστοφόρῳ,

Καὶ τῷ ἀδελφῷ Μακαρίῳ τιμᾶται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὀσίας Δωροθέας τοῦ Κασίν.

Στίχ. Κόσμου ἠδονὰς ἀφείσα Δωροθέα,

Ἐν Κασίν διέλαμψεν ἐξασκηθεῖσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων Μητέρων τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννης καὶ Ἀνθούσης.

Στίχ. Τίς, φησί, γυνή ἐστι, σοφός, ἀνδρεία;

Ἴδε, λέγομεν, Ἐμμέλεια ὀσία.

Νόννη θανούσῃ τῇ καλῇ καλὸς γόνος,

καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Νουθεσίαις σου ἔδειξας Χρυσόστομον
ἄνθος Ἐκκλησίας εὐῶδες, Ἄνθοῦσα.

Τριάς Μητέρων Ἱεραρχῶν Ἁγίων,
Θείαν Τριάδα πρεσβεύετε σὺν τούτοις.

Μητέρες σήμερον τριῶν Ἱεραρχῶν γεραίρονται.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϕ

ὠδὴ ἀ΄

X ερ σον α βυ σσο το κον πε δον η λι ος ε πε
Πα πο λευσε πο τε Γα ω σει τειχοςγαρ ε πα γη ε κα
Πα τε ρω θεν υ δωρ Γα λα ω πε ζο πο ντο πο ρου
ντι και θε α ρε ζωως μελ πο ον τι Γα α σω μεν τω Κυ
ρι ι ω εν δοξωσ γαρ δε δο ο ξα α ςαι

ὠδὴ γ΄

T ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι
Πα πε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
Γα κλη σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου
αι αι μα τι

ὠδὴ δ'

Ε^{Γα} καλυπενου ρα νης η αρετη σου Χριστε
της κιβωτου γαρ προελθων ^{Πα}τα γιγασμα
τος σου ^{Γα}της αφθορου Μητρος εν τω ναω
της δοξης σου ^{Πα}ωφθησως βρεε φος ^{Πα}αγκαλοφο
ρου ^{Γα}μεενος και ε πληρωθη τα παντα της σης αι
νεε σεως

ὠδὴ ε'

Ως ειδεν Ησαϊας συμβολικως εν
θρονω επηρμενω θεον ^{Πα}υπαγγελων δοξης
δορυφοορου ^{Γα}μεενον ^{Πα}ωταλας εβοοαε
γω ^{Πα}προγαρ ειδον ^{Πα}σωμα ^{Γα}τμενον ^{Γα}θεον ^{Γα}φω
τος ^{Πα}αανεσπερου και ειρηνηνης δεσποοζοο
ντα

ὠδὴ ς'

Ε^{Πα}βοηθησε εεσοι ^{Πα}ιδων οπρεεεσ

βυς τοις οφθαλμοῖς το σωτηριῶν ὁ λα
 οῖς ἐπέση ἐκ θεοῦ Χρισέ σου θεός μᾶ

ὠδὴ ζ

Σ ἐ τονεν πυρι δροσι σαν τα παιδας θε ο λο
 γησαν τας και Παρθενω ακη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα Θε ον Λο γον υ μνᾶ μεν ευ σε βως
 με λω δᾶ ἄ ἄ ν τες ευ λο γη τος ο θε ος ο
 των πα τε ε ρων η μων

ὠδὴ η

Χ Αἰ νᾶ μεν ευ λο γᾶ μεν προ σκυ νᾶ μεν τον Κυ
 ρι ον υ μνᾶ ν τες και υ περ υ ψᾶ ν τες αυ τον εις τᾶς
 αι ω νας
Α στε κτω πυρι ι ε νω θε ντες οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι τη
 φλο γι δε μη λω βη θεν τες θει ον υμ νο ον ε
 με ελ πον ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα Κυ ρι ι

ου τον Κυ ρι ο ο ο ον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Με γα λυ νει η ψυ χη μῶ τον Κυ ρι ον και
η γα λ λι α σε το πνευ μα μῶ ε πι τω Θε ω ω

τω Σω ω τη ρι ι μῶ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μ και εν δο

ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μ την α δι α

φθο ο ο ρω σ Θε ον Λο γον τε κῶ σαν την ον

τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅ τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δῶ λη σαυ τῶ ι δου γαρ α πο τῶ νυ ν μα κα

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μ και εν δο

ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μ την α δι α

φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς ^{Γα} σαν ^π την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ζ

3

^χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς ^υ και το ε
λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βς ς
με νοις αυ τον ^π

^Μ Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ ^υ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τω σ των Σε ρα φειμ ^υ την α δι α
φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς ^{Γα} σαν ^π την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ζ

4

^χ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
^υ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι οι α
κα αρ δι ας αυ των

^Μ Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ ^υ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και
πλς ταν τας ε ξα πε στειλε κε νς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρβιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Α ντε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη
σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς τς πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τς
ε ως αι ω ω νος

Τ^Μ ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ^υ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^υ την α δι α
 φθο ο ο ρως^{Πα} Θε ον Λο γον τε κσ σαν^π την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^ζ

ὠδὴ θ'

Θ^{Γα} ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις^ζ πα αν
 των των χρι στι α α νω^ζ σκε πε φρσ ρει
 φυ υ λα ατ τε ε ε^ζ τσ ρς ελ πι ζον τα
 ας ει εις σε^ζ

Ε^{Γα} ν νο ο μω σκι α και γραμμα τι^υ τυ
 υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι^π παν αρ σεν το
 την μη τραν δι α νοι γον^{Πα} α γι ον Θε ω^π δι ο πρω
 το το κον Λο γον^υ Πα τρος α να ρ χσ Υι ον^υ
 πρω το το κσ μενον Μη τρι^υ α πει ρανδρω με γα^χ
 λυ νο με ε ε εν^ζ

Θ^{Γα} ε ο το ο ο κε η η η η η η

ε ελ πι ι ι ι ι ις πα αν των τω ω
 ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων
 σκε πε φρ ϑ ϑ ϑ ϑ ρει φυ υ υ υ
 υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τϑ ϑς ελ
 πι ι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Ε Γα ν νο ο μω σκι α α και γρα α αμ μα
 τι ι ι ι τυ υ υ πονκα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
 πι ι ι ςοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε
 ε ω δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χϑ Υι υι
 υι ο ο ον πρω το ο ο το κϑ με νον Μη η
 η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α αν δρω
 ω με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο
 Νη με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἧν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ'.

Ἦχος Δι-θ

M ε τα την θει ει αν ε ε γερ σιν τρις τω

Πε τρω ω φι λει εις με πυ θο με νο ος ο Κυ υ

ρι ος των ι ι δι ω ων προ βα α των προ βαλ λε

ται ποι με να αρ χην ος ι δων ο ον η γα α πα

ο Ι η σ ς ε πο ο με νον η ρε

το το ον Δε σπο ο την ς τος δε τι ι ι ι ι

ε αν θε λω ε φη σεν με ε νειν τδ ς τον

ε ως και αι πα α λιν ε ερ χο μαι τι προς σε
φι ι λε Πε ε τρε

Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι

Των κολπων τῶ 8 Γεν νη η το ρος 8κ εκ στας α
α πορρη η τως δι α κραν α γα θο ο τη τα
εκ Παρ θε νῶ 8 γεν να α ται και νη πι α ζει ει ο
Λο ο γος τῶ τον δε Ε εν αγ κα α λαις Συ
με ων υ υ πο δε ε χε ται α μα τε ο ο Πρε
σβυ υ της και Γη ραι α α α α α αν θω μο
λο γη σαντο ω ως Δεσπο ο τη εν ω και προ ε
μη η νυ ον την βρο των σω ω τη ρι ι αν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Νη ς

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ω ω ω ν ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ

τον εν τοι οι οϊς υ ψι ι στοϊς σοϊ προπει υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α

αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

ου σοϊ προπει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυ τη ε

σται πα α σι τοις ο σι οϊς αυ τσ

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρωσας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτιρωων και φι λα ανθρωω ποσ

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τεθεντο αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσφρα γι

σαν το αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες α φθα ρ

σι ανταις ψυ χαι αις η η μων

Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε αυ

τον κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νησ αυ τσ

Kυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γα ρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τη ρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην

σου και την ε ε γε ε ρ σιν

Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα ^v_{δ2}

O αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα
σιν κη ρυ υ ξας ^Δ_{δ2} τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε
γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων ^v_{δ2} τι ζη τει ει τε τον
ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη
οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το ^v_{δ2}

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς τρία,
δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος [!]_{δ2} Βου ^Σ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· ^β_{γλ} αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ_{δ2}

εν χορδαι αις και ορ γα α νω ^β_{γλ}

N ο μον τον εν γραμ μα τι α πο πλη ρων ο φι
λανθρωπος ^β_{γλ} τω να ω ω νυν προ σα γε ται ^β_{γλ} και τ ε ε
τον εις δε χε ται ^Δ_{δ2} γη ραι αις α γκα α λαις ^β_{γλ} Συ με ων
ο πρε ε σβυς ^Δ_{δ2} νυν α πο λυ εις με βο ων ^Δ_{δ2} προς την
ε κει θεν μα κα α ρι ο τη τα ^β_{γλ} κα τει δον γαρ σε ση

μερον σαρκ κα θνη την πε ρι κει μενον τον ζω η ης κυ

ρι ευ ον τα και θα να α τς δε σπο ζοντα

Στίχ. Γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

πα σα πνο η αι νε σα α

τω τον Κυ ρι ον

Nο μον τον εν γραμ μα τι α πο πλη ρων ο φι

λανθρωπος τω να ω ω νυν προ σα γεται και τς ς

τονεις δε χεται γη ραι αις α γκα αλαις Συ με ων

ο πρε εσβυς νυν α πο λυ εις με βο ων προς την

ε κει θεν μα κα α ρι ο τη τα κα τει δον γαρ σε ση

μερον σαρκ κα θνη την πε ρι κει μενον τον ζω η ης κυ

ρι ευ ον τα και θα να α τς δε σπο ζοντα

Στίχ. ζ'. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥήμά
σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

ο

η τοι μασας κα τα προ σω πον παν των των λα ων

Φως εις α πο κα λυ ψιν ε θνων ε πε φανας Κυ

ρι ε ε πι κκ ς φης κα θη μενος νε φε ε λης

ο η λι ος της δι και ο συ υ νης νο μσ το σκι

ω ω δεσ α πο πλη ρων και την αρ χην κα θυ

πο φαι νων της νε ε ασ χα ρι τος δι ο σε θε α σα

με νος ο Συ με ων α νε κραυ γα ζεν εκ φθο ρα ασ

με α πο λυ σον ο τι ει ει δον σε ση με ρον

Στίχ. η'. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
και δο ξα λα ς σκ

Ισ ρα ηλ

Κολ πων τσ γεν νη το ρος μη χω ρι σθεις τη Θε ο

τη τι σα ρ κω θει εις ως ευ δο κη σας α γκα α λαις

κρα τσ με νος της Α ει πα ρ θε ε νσ χει ρ σιν ε πε

δο ο θης τσ Θε ο δο χσ Συ με ων ο τη χει

ρι σκ κρα τω ων τα συμ πα ντα δι ο νυν α πο λυ

εις με πε ρι χα ρως α νε κραυ γα ζεν εν ει ρη η

νη τον δσ λον σκ ο τι ει ει δον σε Δε σπο τα

Δόξα. Ἑωθινὸν ΙΑ΄.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Φ α νε ρω ω ων σε ε α α αυ τον τοις μα

θη ται αι αι αι σου Σω ω τηρ με τα α α α την

α να α α α α α στα α α α σιν Σι μω

νι ι ι δε δω ω κας την των προ βα α α α των

νο ο μην εις α γα πης α α αν τε κτι ι σιν την του

ποι με νειν φρο ντι ι ι δα α αι αι αι των δι

ο και αι ε λε ε γες ει φι λει ει εις με Πε ε ε

τρε ποι με νε τα α α αρ νι α α μου ποι με ε

νε ε τα προ βα α α τα α α α α μου ο δε

ευ θε ε ω ως εν δει ει κνυ με ε νο ος το φι ι

ι λο ο ο ο οσ το ορ γο ον πε ρι του αλ λου μα

θη η του ε πυν θα α α α νε ε ε ε το ω ων

ταις προσειαις Χριστέ ε ε ε ε την ποιμνην
 σου διαφυυυυυυυυυυυυ λααδια
 φυυ λααατε εκλυυυυυκων λυ
 μαινομeeeενωωωωων αυτη
 η η ην

Και νυν...

Ἦχος Δι-Θ

περ ευλογημενην υπαρχεις θεο
 τοκε παθεεενε διαγαρτ εκσθ
 σαρκωθεντος οαδησηχ μαλωτισαι ο Α
 δαμ ανακεκληται ηκαταρανενε εκρω
 ται η ευαηλευθερωται οθανατοςτε
 θαναατωταικαι ημειςεζωοποιηθημεν δι
 ο ανυμνητες βοωωμεν ευλογητος Χρι
 στος ο θεος ημων ουτως ευδοκησας δοο
 οξα σοι

Και εϋθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα σ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τους αι ω να σ α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μα σ κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η της η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν. 7̣χ

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος **A**

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος **A** γι ι ος **A**

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α ας

Ἦχος Ἀδ̣ Νη ρ

A να στα ας εκ τϵ μνη ματος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τϵ α δε ε λυσας το κα τα κριμα τϵ

θα να τϵ Κυ ρι ε παν τας εκ των πα γι ι δων τϵ εχ

θρϵ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις **A**

πο στο λοις οϵ ξα πε στει λας αυ τϵς ε πι ι το κη ρυ γ

μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε ε σ χε σ τη οι

κϵ με νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. (μδ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ, τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. (μδ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α

γκαλαιστ ε δι και ε Συ με ων βα στα χθεις ψαλλον τας

σοι αλ λη λ ε ι α

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. (μδ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α

γκαλαιστ ε δι και ε Συ με ων βα στα χθεις ψαλλον τας

σοι αλ λη λ ε ι α

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. (μδ' 6)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α

γκαλαιστῶ δι και ὁ Συ με ὦν βα στα χθεις ψαλλον τας

σοι αλ λη λῶ ὁ ι α

Στίχ. 8. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α

γκαλαιστῶ δι και ὁ Συ με ὦν βα στα χθεις ψαλλον τας

σοι αλ λη λῶ ὁ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τῶς αι ὠ νας των αι ὠ

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θανα τω θανα

τον πα τη η σας εις ὦν της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα ρ

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. (μδ' 11)

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ' 13)

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (μδ' 18)

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε

νε εκ σα γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και

ο συ νης Χρι ζος ο Θε ος η μων φω τι ζων τες εν

σκο τει ευ φραι αι νς και συ προ σβυ τα δι και ε

δε ξα α με νος εν α γκα λαι στον ε λευ θε ρω την των

ψυ χων η μων χα ρι ζο με νον η μιν και την α να

α στα α σιν

τὸ τέλος:

 α να α στα α σι ι ι ι ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα-Γ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα-φ

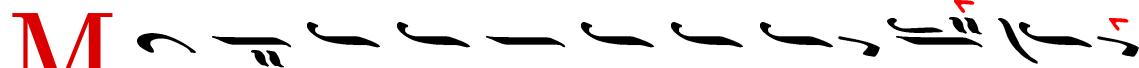
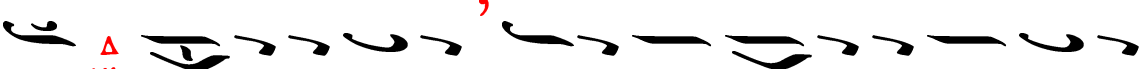

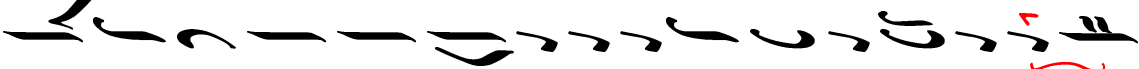

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
νε εκ σθ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και

 ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων τες εν

 σκο τει ευ φραι αι νς και συ πρε σβυ τα δι και ε

 δε ξα α μενος εν α γκα λαι στον ε λευ θε ρω την των

 ψυ χων η μων χα ρι ζο μενον η μιν και την α να

 α στα α σιν

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Mνη η μη δι και σ μετ εγ κω μι ι ι

 ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι σ

 Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη

 των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει

 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον

 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι αι

 ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε

 ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ

 τι αν τς κο ο ο σμς και πα ρε χον τα η μιν το

με γα ε ε ε λε ος Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε θνων
δι α σκε δα α α σαι αι τς με νος η μιν
ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος Δ

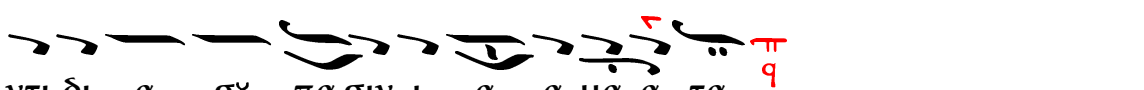
Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μς
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι πανοι πι στοι ως τα
χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο δο
ντων νο ο σς και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η

 σω μεν π ₉ δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω Δ ₂ δο ο

 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι Δ ₂ δο ο ξα τω ε νερ γ8

 ντι δι α σ8 πασιν ι α α μα α τα π ₉

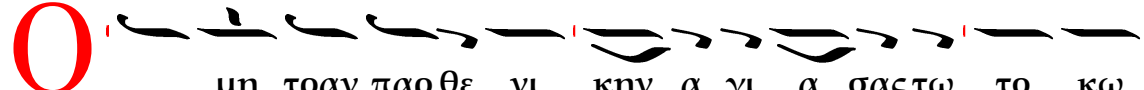
Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

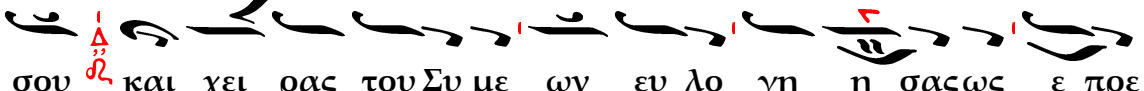
(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως

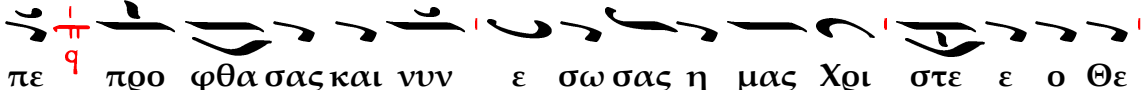
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς ἀ΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

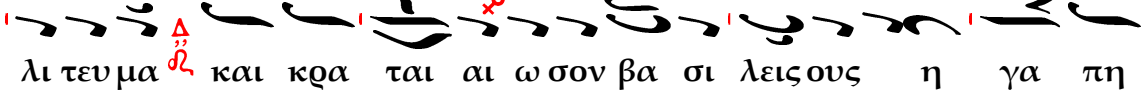
ᾠχος Δ Πα φ

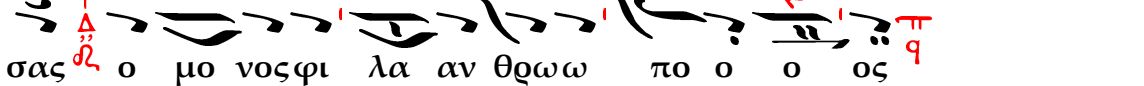

Oμη τραν παρθε νι κην α γι α σαστω το κω

 σου Δ ₂ και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σασως ε πρε

 πε π ₉ προ φθασας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε

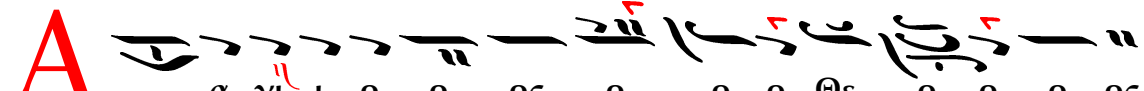

 ος π ₉ αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το ο πο

 λι τευ μα Δ ₂ και κρα ται αι ω σον βα σι λει σους η γα πη

 σας Δ ₂ ο μο νος φι λα αν θρωω πο ο ο ος π ₉

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δ Δι - θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α

γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α να α α

α α α α α ιε α θα να α α το ο ο ος

Ε ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΖ' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς οε').

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἡ ὁ ψάλτης.
Ἦχος πλ' Νη ς

Ευ ξασθε και αποδοτε Κυριω θεω

η ημων

Γνωστος εν τη Ιουδαία ο θεος εν τω Ισραηλ

με εγατο ονομα αυτου

Ευ ξασθε και αποδοτε Κυριω θεω

η ημων

Ἐγενήθη εν ειρήνη ο τόπος αυτου και το κατοικη

τηριον αυτου εν Σιων

Ευ ξασθε και αποδοτε Κυριω θεω

ημων

ἽΟ διάκονος· Σοφία.

ἽΟ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Β' Κορ. Γ' 16-18, ζ' 1).

ἽΟ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζώντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἔμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες

ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α̇ A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α̇ A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α̇

Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω

α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η

ρι η η η μων

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α̇ A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α̇ A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α̇

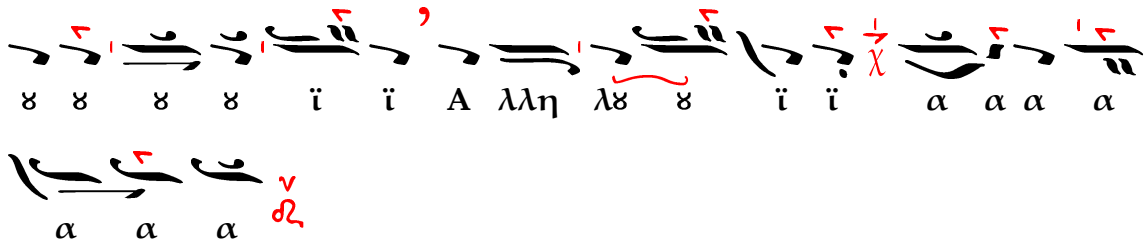
Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϝ εν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α̇ A α α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α̇ A λλη λϝ ϝ ϝ

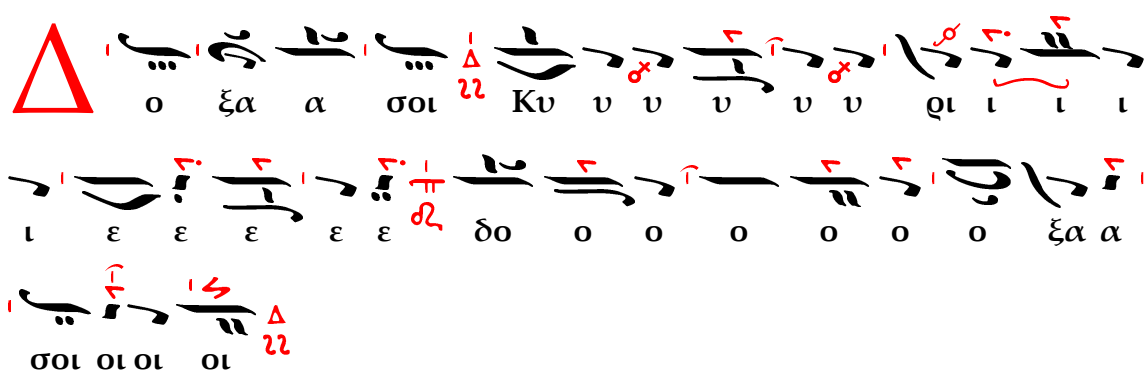
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΖ' Ματθαίου (Χαναanaίας).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιε' 21-28).

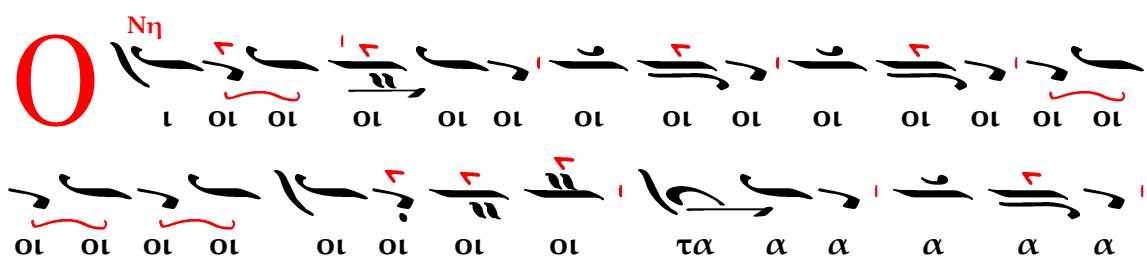
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναanaία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα ἐκράυγασεν αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πδ' Νη

α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ρου ου ου Χε ρου βι ι ι ι ι ι μ
 μ υ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω ως ε ι κο νι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι
 ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ον τε ες
 και αι αι αι αι τη η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω
 ω ω Τρι α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α τρι α α α α α α α δι τον τρι σα α
 α γι ο οον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 μνο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε
 ε ε ες πα α α α α α α α α α α α α α α
 α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η ην

α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω με ε

θα α α α α α με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

με ε ε ρι μνα α α ρα α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα

α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α

α α α α α των ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

α α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α

α α α α α

Ἦχος πλ' Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν _{δλ}

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β _{γλ}

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β _{δλ}

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ _{δλ}

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β _{γλ}

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν _{δλ}

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^ν _{δλ}

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^β _{γλ}

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^Δ _{δλ}

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^Δ _{δλ}

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^β _{γλ}

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^ν _{δλ}

Σ οι Κυ υ ρι ε ^ν _{δλ}

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ ^ν _{δλ}

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
σχυ υς μϛ ^{ν'}₂₂ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϛ ϛ
ϛ ϛ ϛ ^{ν'}₂₂ και κα τα φυ γη η μϛ και αι αι ρυ
υ ση ης μϛ ^{ν'}₂₂

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ ^{ν'}₂₂
Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ
ϛ ^{ν'}₂₂ και κα τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ
ϛ και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϛ ^{ν'}₂₂

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα ^{ν'}₂₂
Τρι α दा ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον ^{ν'}₂₂

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης ^{ν'} ₂₂ θυ σι ι αν αι αι νε

^{ν'} ₂₂ ε σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σθ ^{ν'} ₂₂

Ε ε χο με ν προς τον Κυ υ ρι ον ^{ν'} ₂₂

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ^{ν'} ₂₂

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ ^{ν'} ₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σθ ^{ν'} ₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{ν'} ₂₂ ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ^{ν'} ₂₂ ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

^{ν'} ₂₂ σοις

A α α μη η η η ην ^{ν'}₂₂ ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην ^{ν'}₂₂

A α α α μη η η η η η η η ην ^{ν'}₂₂

Σ ε υ υ μνη ς μεν ^{ν'}₂₂ σε ε ευ λο γη ς ς

με ε ε εν ^{ν'}₂₂ σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι

ε ^{ν'}₂₂ και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς ς

ς ^{α'}₂₂ ο θε ε ο ο ο ος η η η μων ^{ν'}₂₂

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως ^{ν'}₂₂ μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η

η ην θε ε ο ο το ο ο ο κον ^{ν'}₂₂ την α ει μα α

κα ρι ι ς ον και πα να α μω ω μη η

τον ^{ν'}₂₂ και μη η τε ε ε ρα α α α τ ς ς θε

ς ς ς η η η η μων ^{ν'}₂₂ την τι μι ω ω

τε ε ε ρα αν των χε ρ ς ς βι μι και εν δο

ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι
 τω ω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ρα α α αφιμ
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο το ο ο κον σε ε ε με ε ε
 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ', Ι.Α.)

Τὸ συνειθισμένον.

Ἦχος Νη ρ

A^{Νη} ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον την α ει
 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω ω
 μη η η η η τον και μη τε ε ρα του Θε ε ε
 ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε ε

^{Δι}
 ραντων Χε ε ρου ου ου βι ιμ ²² και εν δο ξο τε ε
^{Νη}
 ε ε ρα αν ^Δ α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω ω
 ω ων Σε ε ρα α α φιμ ²² την α δι α φθο ο
 ο ο ρως ^Δ Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε κϛ ϛ ϛ
 ϛ σαν ²² την ο ον τως Θε ο το ο ο ο κον ^Δ σε
 ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε
^Μ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν ²²

Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος ^Δ Νη ρ

^{Νη}
A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η
 θω ω ως ²² μα κα ρι ι ι ζει εν σε ε ⁹ την Θε
 ε ο το ο ο κον ²² την α ει μα κα ρι
 στο ον και πα να μω ω μη η το ο ον ²² και μη
 τε ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μωων ²²
 την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου
 βι ι ιμ ²² και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α

αν α συγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι
 μι την α δι α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε
 ον Λο ο γο ον τε κου ου ου ου σα α αν
 την ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο
 ο με ε ε εν

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου (ιδ' αἰών).

Ἦχος πλ' Νη

A^{Nη} ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
M^{Nη} αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Πα^{Nη} χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει αι νει ει
M^{Nη} ει ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο
Πα ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
M^{Zω} ο ο ο ο ζω ο ο ον Κυ υ υ υ υ

^{Nη}
υ υ υ χυ ^ϑ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ^{Δι} του

^{Πα} ^{Δι} ^Δ
κυ ρι ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε

ε εκ τω ω ω ω ων ϝ ϝ Ϟ ϝ ϝ ϝ ϝ ^Δ

εκ τω ων ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ρα α

ε εκ των ϝ ϝ ρα νω ω ω ω ω ω ω ων ^Δ ^{Πα} ^Δ ρα

^{Nη}
α α α α α α α α α α α α α α α

^{Πα} ^{Δι}
α α α λλε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^{Nη}
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ρα α ρα

^Μ ^{Πα}
α α α α α α α α α α α α α α α α

^{Κε}
α α α α α α α α α α α α α α α λλη η η

^Μ ^{Νη}
η η η η η η η η Ϟ ϝ ϝ ι α λλη Ϟ ι ι α

^{Δι} ^{Πα} ^Δ
α ρα α α λε ε ε ε ε ε λε ε ε γε ε

^{Πα} ^{Δι} ^Δ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α ρα α α α α α

λλη η η η Ϟη η η η η η η η η η Ϟη η

η η η η η χη η η η η η η η η η η

^ϑ ^Δ
η η ρα α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τλ νυν και ε ως τλ αι ω ω νος ^ε (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^Ζ α πο τλ νυν και ε ως

τλ αι ω ω νο ο ος ^Δ